

Bjørn Poulsen (SF):

»Hvilke retningslinier findes der angående militærets afskydning af løst krudt under øvelse for så vidt angår afstande til beboede ejendomme, og hvorledes underrettes beboerne om skyderiet?«

Begrundelse

Efter at have modtaget flere klager over skyderi ved militærøvelser, hvor de klagende har påstået, at skyderiet er foregået lige op ad deres boliger, kunne det være rart at vide, om der findes retningslinier for, hvorledes den slags støjende adfærd skal foregå, og om beboerne ud over en annoncering i dagspressen bliver underrettet om, hvad der skal ske.

Besvarelse (12/3 80):**Forsvarsministeren (Søgaard):**

Som almindelig regel kan det fastslås, at alt personel i forsvaret er nøje instrueret om at vise hensyn over for de civile omgivelser, når der gennemføres øvelser, hvorunder der anvendes løs ammunition.

Derudover er der fastsat minimumsafstande for anvendelse af løs ammunition i beboede områder. F. eks. kan det nævnes, at løs ammunition til visse kampvognskanoner kun må anvendes på militære øvelsespladser og ikke nærmere end 200 m fra beboede ejendomme. Endvidere er der fastsat sikkerhedsafstande af hensyn til at undgå skader på personer og ejendom.

Forsvarets øvelsesvirksomhed kan annonceres gennem meddelelser i den lokale presse, men for mindre øvelser, hvor et begrænset antal lodsejere berøres, vil der normalt blive givet direkte meddelelse i mulig udstrækning om bl. a., hvornår skydning kan forventes at finde sted.

Det skal bemærkes, at forsvarets – og herunder hjemmeværnets – lovbestemte øvelses- og uddannelsesvirksomhed ikke kan gennemføres uden brug af løs ammunition. Selv om der i videst mulig udstrækning tages hensyn til civil beboelse, vil gener i form af bl. a. støj fra løsskydning ikke ganske kunne undgås.

Spm. nr. 502

Til *undervisningsministeren* (4/3 80) af:

Brixtofte (V):

»Hvor meget mener ministeren at der bliver sparet i folkeskolen som følge af ministerens cirkulære af 26. februar 1980 om begrænsning af udgifterne til folkeskolen?«

Begrundelse

Ministeren har udsendt et cirkulære om begrænsning af udgifterne til folkeskolen af 26. februar 1980. I dette cirkulære angives en række bestående muligheder for at spare på lærerskematimeforbruget pr. elev. Alle disse bestående muligheder anvendes formentlig delvis i mange af landets kommuner allerede i dag. Og i de kommuner, som ikke allerede anvender dem, har man sandsynligvis planer om at anvende disse muligheder. I den forbindelse er det naturligvis positivt i sig selv, at ministeren står bag og peger på, at man bør anvende disse sparemuligheder. Omvendt bliver der ikke ved dette cirkulæres udstedelse frataget kommunerne en eneste binding i form af krav til udgifter. Der er altså således ikke tale om, at ministeren gennem cirkulæret fritager kommunerne for en række udgiftsforpligtelser. Derfor kan det være højst tvivlsomt, om der på grundlag af dette cirkulære bliver tale om nogen besparelse af betydning. Da der i pressen verserer mange rygter om millionbeløb, var det rimeligt, at folketinget fik en beregning over, hvor meget ministeren mener at der vil blive sparet som følge af, at dette cirkulære er udstedt.

Ved at offentliggøre disse beregninger vil man få en mere kvalificeret debat om besparelser i folkeskolen.

Endvidere vil man få opklaret, hvor de virkelige krav til udgifterne stammer fra. Sandheden er nemlig, at de fleste udgiftkrævende krav stammer fra de overenskomster, som er afsluttet med bl. a. det store antal time-reduktions-ordninger.

Ved besvarelsen af dette spørgsmål med beregninger vil det herefter stå klart, hvor meget ministeren er i stand til at påvirke folkeskoleudgifterne.

Besvarelse (14/3 80):**Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):**

Det har ikke været hensigten med udsendelsen af cirkulæret af 26. februar 1980 om begrænsning af udgifterne til folkeskolen at